

βράχους, δι' ὧν περιδινούμενα και ἀφορίζοντα τὰ κύματα ἐξέρχονται στενοχωρούμενα.

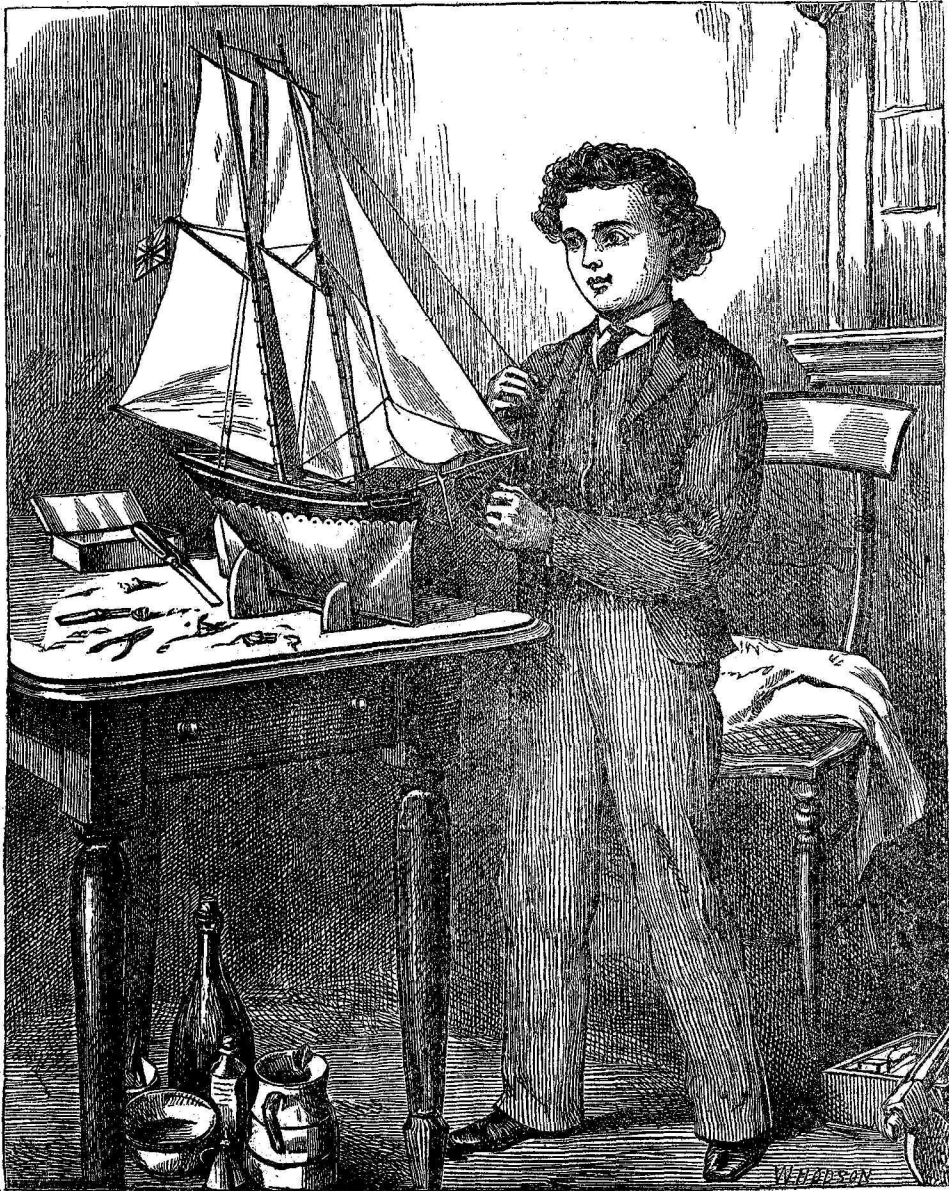
Ὅτε ἐπανηρόμην ἐπὶ τῆς μικρᾶς λέμβου εἰς τὴν ἄλλην ὄχθην, ἦτο ἤδη σκότος· καθίσας ν' ἀναπαυθῶ ἐπὶ ἑδρας ὑπὸ δένδρον ἐθεώμην πάλιν τὴν ὅλην ἔκτασιν και τὴν κατατομὴν τῆς φορᾶς τῶν ὑδάτων. Ἡ σελήνη ὑψοῦτο ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ και ἔρριπτε τὰς ἀκτῖνας αὐτῆς ἐπὶ τῶν λαμπόντων και στυλβόντων ὑδάτων

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΓΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

[Ἰπὸ I. Π. ΠΥΡΑΑ]

Περὶ ἀναρρώσεως.

Ἡ ἀναρρώσις ἀρχεται ἐκ τῆς λήξεως τῆς νόσου, και λήγει εἰς τὴν υγίειαν. Ἡ ἀναρρώσις χρήζει μεγάλης ἐπιμελείας και προσοχῆς· ἰδίως ἢ μετὰ ὀξείαν νόσον.

τοῦ ποταμοῦ. Τὸ φῶς αὐτῆς ἐφέρειτο κατὰ μυρίους τρόπους εἰς αἰωρούμενους μαργαρίτας, ὁμοιάζοντας λευκά στίγματα. Ἡ εἰκὼν αὐτῆς ὑψομένη ἔπαλλεν ἐπὶ τῶν ἀνερχομένων και κατερχομένων νεφελῶν. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐώρασα τὴν εὐτυχιστάτην τῶν ἐσπερῶν τῆς ζωῆς μου.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΔΗΣ).

Πᾶσα παρεκτροπὴ διαίτης και προσβολὴ ψύχους ἐνδέχεται ἐπενεγκεῖν βλάβην γαστρικὴν ἢ περιψυξιν ἢ και ὑποτροπὴν τῆς νόσου, ἥτις τότε καθίσταται βαρυτάτη και ἐπικίνδυνος· διότι τὸ σῶμα τοῦ ἀναρρώνοντος, ἀν ἐξησθενημένον ἐκ τῆς νόσου, στερεῖται προσηκούσης δυνάμεως, και οὐ δύναται ἀνθέξει κατὰ νέας νόσου. Σωτήριον λοιπὸν ἐστὶ τὸ γνωρίζειν τοὺς